

**СЪВЕТ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ**

Брюксел, 22 юли 2009 г. (24.08)
(OR. en,de)

11971/09

DROIPEN 61

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От:	Г-н Nikolaus Obrovski, съветник по ПБР, постоянен представител на Австрия в Европейския съюз
До:	Г-н Ivan Bizjak, генерален директор на ГД Н „Правосъдие и вътрешни работи“, генерален секретариат на Съвета
Относно:	Рамково решение на Съвета 2005/212/ПБР от 24 февруари 2005 г. относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления - Уведомително писмо

Приложено се изпраща на делегациите уведомително писмо от Австрия.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Постоянно представителство на Австрия

в Европейския съюз

B-1040, 30, Avenue Cortenberg
Bruxelles

Тел.: +32 2 2345-100

Факс: +32 2 2356-100

Електронна поща: bruessel-ov@bmeia.gv.au

Служител за контакт: г-н Nikolaus OBROVSKI

Директен телефон: +32 2 2345-269

Директен факс: + 32 2 2356-308

Електронна поща: nikolaus.obrovski@bmeia.gv.au

Брюксел, 26 юни 2009 г.

До г-н генералния директор Jonathan Faull
Европейска комисия
Главна дирекция „Правосъдие, свобода, сигурност“
Rue de Luxembourg, 46
1049 Bruxelles

GZ 3.3.20/18/09

Относно: Рамково решение на Съвета 2005/212/ПВР от 24 февруари 2005 г. относно
конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления;
Нотификация

Уважаеми г-н Генерален директор,

С настоящото Постоянното представителство на Австрия изпраща преглед на разпоредбите по транспонирането, както и свързаните с тях законови разпоредби, с които задълженията, произтичащи от Рамковото решение на Съвета 2005/212/ПВР от 24 февруари 2005 г. относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления, са били транспонирани в австрийското законодателство.

С уважение:

Г-н Nikolaus Obrovski

Постоянно представителство на Австрия
(Аташе, законодателни въпроси)

Копие от настоящото писмо е изпратено на генералния директор Ivan Bizjak и по електронна поща на Sebastiano Tiné (ръководител на отдел)

Преглед на разпоредбите по транспонирането на

Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 г. относно конфискация на облиги, средства и имущество от престъпления

Съгласно член 6, параграф 2 от Рамковото решение на Съвета от 24 февруари относно конфискация на облиги, средства и имущество от престъпления (ОВ L 68, 15.3.2005 г., стр. 51) държавите-членки следва да предадат до 15 март 2007 г. на генералния секретариат на Съвета и на Комисията текста на разпоредбите за транспониране в националното законодателство на задълженията, които произтичат от това рамково решение.

В съответствие с това задължение Република Австрия уведомява, че произтичащите от този законодателен акт задължения са изпълнени изцяло посредством следните разпоредби от австрийското законодателство.

По отношение на член 2 – Конфискация

Съдържанието на въпросния член съответства на разпоредбите на член 1, буква а) от Рамковото решение на Съвета от 26.6.2001 г. относно прането на пари, проследяването, замразяването, изземването и конфискацията на средствата и приходите от престъпна дейност (във връзка с член 2 от Конвенцията на Съвета на Европа за прането, проследяването, изземването и конфискацията на приходи от престъпна дейност).

Въпросната разпоредба е въведена в австрийското законодателство чрез членове 20, 20б и 26 от Наказателния кодекс (НК), както и чрез членове 110—115 от Наказателно процесуалния кодекс (НПК) (Държавен вестник на Австрия I 2004/19) (членове 143, 144а, стар НПК), както и чрез членове 443—446 от НПК и членове 64—67 от Закона за екстрадицията и правната помощ. Съгласно австрийското законодателство конфискацията не се ограничава до престъпни деяния с определена тежест, поради което изискването в член 2 се счита за изпълнено.

По отношение на член 3 – Разширени правомощия за конфискация:

Произтичащото от член 3 задължение е отразено в австрийското наказателно право чрез членове 20 и 20б от НК. Това е особено видно от факта, че член 20 от НК не се ограничава до извършването на конкретно престъпно деяние, а позволява отнемане на облигите в случаите, при които материалните облиги са получени за целите на или посредством престъпно деяние. Поради това наличието на осъдителна присъда за подобно деяние не е необходимо условие.

Освен това в член 20, параграф 3 от НК са предвидени по-строги разпоредби по отношение на извършители, получили материални облиги по време на членството си в престъпна организация или терористично обединение, за които облиги се предполага, че произтичат от престъпна дейност или чието законно придобиване не може да бъде доказано по достоверен начин от извършителя.

При наличие на осъдителна присъда отнемането на облигите е възможно при всички случаи, за които са изпълнени условията на член 3, параграф 2, букви а) и б) от рамковото решение, съгласно които конфискацията е възможна най-малко при всички случаи, „в които национален съд на основание на конкретни факти е стигнал до пълното убеждение, че съответното имущество е придобито чрез престъпни действия на осъденото лице, извършени преди осъждането за престъплението по параграф 1“.

Съгласно австрийското законодателство изискваното съгласно член 3, параграф 2 „пълно убеждение“, че имуществото е придобито чрез престъпни действия, е необходимо при всички случаи на отнемане на облаги и е по-специално отразено в член 20, параграф 2 от НК.

Условието в член 3, параграф 2, буква в) е удовлетворено посредством член 20, параграф 3 от НК.

По отношение на незадължителната разпоредба в член 3, параграф 3 може да се посочи, че съгласно член 20, параграф 4 от НК, облагите не се отнемат само от извършителя на престъпното деяние, а също така от друго лице, на което материалните облаги, получени за целите на или чрез престъпна дейност, са били прехвърлени от извършителя и което по този начин се е обогатило пряко и неправомерно от тях. Това положение е валидно и когато въпросното трето лице е юридическо.

По отношение на член 4 – Правни средства за защита:

Правните средства за защита на всички заинтересовани страни по отношение на имуществени санкции на съда са уредени в членове 443—445а от НПК. Решението за имуществени санкции може да бъде оспорвано както в полза, така и в ущърб на осъденото или обвиняемото лице чрез обжалване, освен в случаите, при които е използвано опростено производство съгласно член 445а от НПК.

Текстът на въпросните разпоредби е поместен в приложението.

Федерален закон от 23 януари 1974 г. относно наказуемите от съда деяния (Наказателен кодекс — НК)

Член 20 от НК — Отнемане на облаги

(1) Лице, което

1. е извършило наказуемо деяние, чрез което е придобило имуществени облаги или
2. е получило имуществени облаги в замяна на извършването на наказуемо деяние, се осъжда да заплати парична сума, равна по размер на стойността на незаконно придобитите облаги. Доколкото размерът на незаконно придобитото имущество не може да се установи или може да се установи само с непропорционално усилие, съдът може да определи по своя преценка размерът на паричната санкция.

(2) Когато

1. извършителят е продължил да извършва или повторно е извършил престъплението (член 17), при което или в замяна на което е получил материални облаги и
2. едновременно с извършеното престъпление е получил допълнителни материални облаги, за които се предполага, че произтичат от други престъпления от подобно естество и чието законно придобиване не може да бъде доказано по достоверен начин, тези материални облаги също се вземат предвид при определянето на размера на паричната санкция.

(3) Извършител, който по време на членството си в престъпна организация (член 278а) или терористично обединение (член 278б) е получил материални облаги, за които се предполага, че произтичат от престъпна дейност или чието законно придобиване не може да бъде доказано по достоверен начин, се осъжда да заплати парична санкция, която съдът определя по своя преценка в размер, равен на стойността на придобитите облаги.

(4) Лице, което се е обогатило непосредствено и незаконно чрез наказуемо деяние на друго лице или чрез наказуемо деяние, за чието извършване е получило материални облаги, се осъжда да заплати парична санкция, равна по размер на получените облаги. Юридически лица или дружества, получили материални облаги, също се осъждат да заплатят такава санкция.

(5) В случай на смърт на непосредствено обогатило се лице или на прекратяване на непосредствено обогатило се юридическо лице или дружество, незаконно придобитото имущество се отчуждава от законните наследници на това лице, при положение че то все още е било живо или е съществувало към момента на прехвърлянето.

(6) При наличие на множество обогатели се лица, те се осъждат съобразно дела им в придобитите облаги.

Ако този дял не може да бъде определен, съдът го определя по своя преценка.

Член 20 от НК — Отчуждаване

(1) На отчуждаване подлежи имущество, с което се разпорежда престъпна организация (член 278а) или терористично обединение (параграф 278б) или което е предоставено или събрано като средство за финансиране на терористична дейност (член 278г).

(2) На отчуждаване подлежи имущество, което произхожда от наказуемо деяние, когато това деяние е наказуемо съгласно законите на мястото на извършването му, но не попада в обхвата на наказателното право на Австрия съгласно членове 62—65.

Член 26 от НК — Конфискация

(1) На конфискация подлежи имущество, което е било използвано от дадено лице за извършването на наказуемо деяние, или е било предназначено от него да бъде използвано за извършването на това деяние, или произтича от това деяние, ако естеството на това имущество налага конфискацията му с цел да се предотврати извършването на наказуемото деяние.

(2) Конфискация не се извършва, когато разпореждащият се с имуществото отстрани неговото естество, по-специално като направи неизползваеми онези устройства и характеристики, които способстват за извършването на наказуемо деяние. Имущество, с което право да се разпорежда има лице, неучаствало в извършването на наказуемите деяния, се конфискува само в случаите, когато въпросното лице не предостави доказателство, че имуществото не се използва за извършване на наказуеми деяния.

(3) Ако предпоставките за конфискация за налице, имуществото подлежи на конфискация, дори когато никое конкретно лице не може да бъде преследвано или осъдено за извършването на наказуемото деяние.

Наказателно-процесуален кодекс от 1975 г. — НПК (Държавен вестник на република Австрия 1975/631, последно изменен с Държавен вестник на република Австрия I 2007/109)

Член 110 от НПК — Изземане на имущество

(1) Изземането на имущество се разрешава, когато

1. е необходимо с цел набавяне на доказателства,
2. за гарантиране на частноправни иски (член 367) или
3. за гарантиране на отнемането на облаги (член 20 от НК),

на отчуждаването (член 20б от НК), конфискацията (член 26 НК) или на друга постановена съгласно закона имуществена санкция.

(2) Изземането на имущество се постановява от прокуратурата и се извършва от криминалната полиция.

(3) Криминалната полиция има право да отнеме имущество по своя инициатива (член 109, първа алинея, буква а),

1. когато

- а. никой не се разпорежда с имуществото,
- б. имуществото е било отнето от жертвата чрез престъплението,
- в. имуществото е било открито на местопрестъплението и е било използвано за извършване на наказуемото деяние или е било предназначено за това, или
- г. имуществото има ниска стойност и може лесно да бъде заменено,

2. ако притежанието на това имущество е изцяло забранено (член 445а, параграф 1),

3. когато имуществото е било открито на местопрестъплението у лице, задържано на основание член 170, параграф 1, първа алинея, или е било намерено у лицето по време на обиска съгласно член 120, параграф 1, или

4. в случаите, посочени в член 4 от Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета от 22 юли 2003 г. относно намесата на митническите органи по отношение на стоки, за които се подозира, че нарушават някои права върху интелектуалната собственост, както и относно мерките, които следва да се вземат по отношение на стоки, нарушаващи някои права върху интелектуалната собственост (ОВ L 196, 2.8.2003 г., стр. 0007—0014).

(4) Изземането на имущество с цел набавяне на доказателства (параграф 1, първа алинея) не се разрешава и следва да се отмени във всеки случай на постъпило искане на засегнатото лице, доколкото и веднага щом целта по набавяне на доказателства може да бъде изпълнена чрез аудио-визуални записващи средства или чрез копиране на писмен материал или чрез автоматизирано обработване на данните, като не е налице основание иззетото

имущество или оригиналите на иззетата информация да бъдат представяни по време на процеса.

Член 111. (1) Всяко лице, което се разпорежда с имущество или вещи, които подлежат на изземване, се задължава (член 93, параграф 2) да ги предаде по искане на криминалната полиция или да даде по друг начин възможност за извършване на изземването. При необходимост това задължение може да бъде принудително изпълнено чрез обиск на лица или жилища; в този случай се прилагат съответно членове 119—122.

(2) В случай че се иззема записана на електронен носител информация, всяко лице е задължено да предостави достъп до тази информация и при поискване да предаде или създаде електронен носител на тази информация в стандартен електронен формат. Освен това лицето се задължава да даде възможност за създаването на резервно копие на записаната върху електронния носител информация.

(3) При постъпило искане на лица, срещу които не е повдигнато обвинение за извършеното деяние, се възстановяват стандартните и обичайни за съответната територия разходи, възникнали поради изземането на информация или други доказателствени данни от страна на други лица или при предаването на копия.

(4) При всички случаи на засегнатото от изземането лице своевременно или в рамките на 24 часа се предава или предоставя удостоверение за изземането и лицето бива информирано за правото си да повдигне възражение (член 106). В случай на изземване с цел изпълнение на съдебно решение относно частноправни искове (член 110, параграф 1, втора алинея) потърпевшото лице следва също да бъде информирано, доколкото това е възможно.

§ 112. В случай че засегнатото от изземането лице или присъстващо по време на изземането лице повдигне възражение срещу изземането на писмени материали или носители на информация от съображения за признато от закона задължение за пазене на професионална тайна, се вземат необходимите мерки материалите и носителите на информация да бъдат защитени от публичен достъп или изменение и те се предават на съда; те не могат да бъдат разглеждани преди това. Съдът следва да разгледа материалите и носителите на информация и да прецени дали и доколко тяхното изземане следва да продължи или те следва да бъдат върнати на засегнатото лице. Всяко повдигнато срещу това решение възражение води до временно спиране на изпълнението му.

Член 113. (1) Изземането се прекратява,

1. когато криминалната полиция реши да го преустанови (параграф 2),
2. при издадена от прокуратурата заповед за прекратяването му (параграф 3),
3. при постановено от съда решение за конфискация.

(2) Криминалната полиция е задължена незабавно и при всички случаи не по-късно от 14 дни да докладва пред прокуратурата за всеки случай на изземане (член 100, параграф 2, втора алинея), доколкото случаите на изземане по член 110, параграф 3 не са били вече прекратени поради отсъствие или отпадане на основанията. Въпреки това този доклад може да бъде присъединен към следващия такъв, ако при това не се засягат съществени интереси на производството или на лица и иззетото имущество е с ниска стойност, разпореждащото се с него лице не може да бъде установено или притежанието му е изцяло забранено (член 445а, параграф 1). В случаи по член 110, параграф 3, пета алинея криминалната полиция спазва разпоредбите на членове 3, 4 и 6 от Закона срещу производството на пиратски продукти от 2004 г., ДВ I № 56/2004

(3) Прокуратурата е задължена своевременно да подаде иск пред съда за постановяване на запориране, а в случаите, когато не е налице или е отпаднало основанието за изземането, да издаде заповед за неговото прекратяване.

Член 114. (1) Криминалната полиция носи отговорност за съхранението на иззетото имущество до вземането на решение за запориране (член 115, параграф 2).

(2) При отпадане на основанията за по-нататъшно съхранение на имуществото, то се предава незабавно на лицето, което се е разпореждало с него към момента на изземането, освен в случаите, когато това лице очевидно няма право да се разпорежда с имуществото. В този случай имуществото се предава на лицето, имащо право да се разпорежда с него, или, ако такова лице не може да се установи или може да се установи само с непропорционално усилие, имуществото се поставя под отговорно пазене от съда съгласно член 1425 от Гражданския кодекс. Засегнатите от тази мярка лица следва да бъдат уведомени.

Член 115 от НПК — Запориране

(1) Запориране се разрешава, когато за иззетото имущество се предполага, че

1. може да бъде необходимо като доказателствен материал в по-нататъшно производство,

2. е обект на иски от частноправен характер (член 367) или

3. ще послужи за изпълнение на съдебно решение за отнемане на облаги (член 20 от НК), за отчуждаване (член 20б от НК), за конфискация (член 26 от НК) или на друга постановена съгласно закона имуществена санкция, чието изпълнение иначе би било застрашено или съществено затруднено.

(2) Съдът се произнася незабавно при постъпило от прокуратурата искане за запориране.

(3) Член 110, параграф 4 се прилага по съответен начин. При необходимост мярката за запориране се ограничава само до архивите и копията, посочени в нея.

(4) Ако в настоящия закон не е предвидено друго, за запориране чрез забрана за погасяване на дълг или забрана за продажба или ипотекиране (член 109, втора алинея, буква б)) се прилагат съобразно случая разпоредбите на заповедта за изпълнение на временните мерки.

(5) При решения за запориране с цел изпълнение на съдебно решение за отнемане на облаги (член 20 от НК) или за отчуждаване (член 20б от НК), се определя парична сума, равна по размер на стойността на подлежащото на отнемане или отчуждаване незаконно придобито имущество.

(6) Когато и веднага щом основанията за запориране вече не са налице или бъде заплатена посочената в параграф 5 парична сума, прокуратурата прекратява тази мярка, след като обвинението вече е било внесено в съда.

III. Процедура относно отнемането на облаги, отчуждаването и конфискацията

Параграф 443. (1) Освен ако в настоящия раздел не е предвидено друго, в присъдата се съдържа решение за отнемането на незаконно придобитото имущество, отчуждаването, конфискацията и останалите имуществени санкции (отговорност по отношение на парични санкции, възстановяване на загуби или стойност).

(2) В случай че резултатите от съдебното производство, както сами по себе си, така и след представяне на доказателства, което не забавя значително произнасянето по виновността и наказанието, не са достатъчни за постановяването на посочените в параграф 1 имуществени санкции, произнасянето им може да бъде отложено и да се съдържа в отделно решение (членове 445 и 445а), освен в случаите, когато стойността или състоянието на имуществото не позволяват това.

(3) Освен в случаите по член 445а решението за имуществени санкции е равносилно на произнасяне на присъда и може да бъде оспорвано както в полза, така и в ущърб на осъденото или обвиняемото лице (членове 64 и 444) чрез обжалване.

§ 444. (1) Процесът и произнасянето на присъдата могат да се проведат в отсъствие на обвиняемото лице, когато то е било надлежно призовано да се яви на заседанията по делото (член 221, параграф 2).

(2) В случай че обвиняемите упражнят правото си едва след влизане в сила на решението за отчуждаване или конфискация, те могат да предявят срещу федералното правителство гражданскоправни иски по отношение на имуществото и неговата покупна цена (член 408) в рамките на тридесет години от произнасяне на решението.

Член 444а Освен ако не е предвидено друго, разпоредбите относно отчуждаването се прилагат по съответен начин за парични санкции, възстановяване на загуби или стойност и отнемане на облаги.

§ 445. (1) При наличие на достатъчни основания да се приеме, че са изпълнени условията за отнемане на облаги (член 20 от НК), отчуждаване (член 20б от НК) или конфискация (член 26 от НК), но не може да се вземе решение в рамките на съдебен процес или в условията на процес, организиран в някоя от институциите за задържане, посочени в членове 21—23 от НК, прокуратурата следва да повдигне независим иск за налагане на тези имуществени санкции.

(2) Решенията по иски за отнемане на облаги или за отчуждаване се вземат след независим, открит и устен процес и се произнасят чрез присъда от съда, който е компетентен да проведе процесът и да произнесе присъда за извършеното наказуемо деяние, или при отсъствието на такъв, от районния съд, в чиито правомощия се намира имуществото. Районният съд взема решенията си с един съдия. В случай че по делото за извършеното наказуемо деяние или за решението за отлагане (член 443, параграф 2) са се произнесли съдебни заседатели или трибунал от съдии, решението се взема от председателстващия съдия.

(3) Решенията по иски за конфискация се вземат след независим, открит и устен процес по правило (член 445а) чрез произнасяне на присъда от районния съд, в чиято юрисдикция се намира местопрестъплението, а ако то не е установено или се намира зад граница, от районния съд, в чиято юрисдикция се намира имуществото. Разпоредбите относно провеждането на процеса от страна на районния съд се, както и член 444 се прилагат по съответен начин.

(4) Присъдата може да бъде обжалвана както в полза, така и в ущърб на осъденото или обвиняемото лице, като за целта се прилагат съобразно случая членове 463—468 (член 489) и по съответен начин се прилага член 444, параграф 1, последно изречение.

Член 445а (1) Когато стойността на имуществото, за което е подаден иска за конфискация, не надвишава 1000 евро или неговото притежание е изцяло забранено, районният съд може да се произнесе по иски за конфискация чрез решение в независим процес и след изслушване на прокурора по делото и на обвиняемите лица (член 444). Изслушването може да не бъде проведено, в случай че местопребиваването на обвиняемото лице се намира зад граница или не може да бъде установено без да бъде положено непропорционално административно усилие.

Член 446. В случай че изискванията за независим процес бъдат изпълнени едва по време на основното производство, съдът може да вземе решение за оневиняване на обвиняемия или да отхвърли иска на прокуратурата.

Федерален закон от 4 декември 1979 г. относно екстрадицията и правната помощ по наказателни дела (Закон за екстрадицията и правната помощ — ЗЕПП)

Изпълнение на чуждестранни съдебни решения по наказателни дела – изисквания

Член 64. (1) Изпълнението или по-нататъшното изпълнение на чуждестранни съдебни решения, налагащи парична глоба или лишаване от свобода, превантивни мерки или имуществени санкции, се счита за законосъобразно и се допуска при постъпило от друга държава искане, ако

1. Решението на чуждестранния съд е постановено след процес, който отговаря на принципите, залегнали в член 6 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, ДВ № 210/1958,
  2. Решението е постановено по дело, засягащо наказуемо съгласно австрийските закони деяние,
  3. Решението не е постановено за някое от посочените в членове 14 и 15 наказуеми деяния,
  4. съгласно австрийските закони не е изтекла давността на решението,
  5. засегнатото от решението на чуждестранния съд лице не е преследвано за същото деяние в Австрия, не е осъдено съгласно законите и не е оневинено или по друг начин поставено извън преследване.
- (2) Изпълнение на решение на чуждестранен съд, с което се постановява мярка за лишаване от свобода или превантивна мярка, се допуска единствено ако осъденият е австрийски гражданин, неговото постоянно или временно пребиваване е в Австрия и е изразил съгласие с изпълнението в Австрия на съдебното решение.
- (3) Изпълнението на превантивни мерки се допуска единствено ако австрийските закони предвиждат равностойна мярка.
- (4) Изпълнението на решение на чуждестранен съд, засягащо имуществени санкции, се допуска единствено доколкото съгласно австрийското право основанията за парична глоба, отнемане на облаги, отчуждаване или конфискация все още са налице и в Австрия не е била постановявана съответна мярка.
- (5) Освен това изпълнението на решение на чуждестранен съд, с което се постановява парична глоба или отнемане на облаги се допуска единствено ако средствата ще бъдат преведени в Австрия и ако засегнатото лице е било изслушано, доколкото това е възможно.
- (6) Освен това изпълнението на решение на чуждестранен съд, с което съгласно законите се постановява отчуждаване или конфискация, се допуска единствено ако засегнатото от решението имущество или вещи се намират в Австрия и ако засегнатото лице е било изслушано, доколкото това е възможно.
- (7) Парични глоби, отнети суми, отчуждено и конфискувано имущество принадлежат на австрийската държава.

Австрийско решение за изпълнение

§ 65. (1) При изпълнение на решение на чуждестранен съд по наказателни дела, глобата, превантивната мярка или имуществената санкция се определят съгласно австрийското законодателство за съответната постановена мярка. Постановено с решение на чуждестранен съд отчуждаване може да бъде изпълнено като отчуждаване и в Австрия, ако съгласно австрийските закони е постановено отнемане на облаги.

- (2) Прехвърленото изпълнение на решението не следва да води до по-неблагоприятно третиране на засегнатото лице спрямо изпълнението в друга държава.
- (3) Членове 38 и 66 от Наказателния кодекс се прилагат съобразно случая.

Член 66 Исканията за изпълнение на решения на чуждестранни съдилища по наказателни дела се изпращат от федералното министерство на правосъдието на компетентния окръжен съд (член 67, параграф 1). В случай че към момента на постъпване на искането са налице обстоятелства, които не позволяват прехвърляне на изпълнението поради някоя от причините, посочени в член 2 и член 3, параграф 1, или ако искането не може да бъде изпълнено съгласно закона, федералният министър на правосъдието следва да даде отказ на искането. Федералният министър на правосъдието може на всеки етап от производството по своя инициатива или по искане на първоинстанционен съд да изиска допълнителна документация от държавата, отправила искането за прехвърляне на изпълнението.

Член 67, параграф 1 По отношение на исканията за изпълнение или адаптиране на глоби, превантивни мерки или отнемане на облаги, компетентен е районният съд, в чиято юрисдикция се намира местоживеенето или местопребиваването на засегнатото лице. В случай че съгласно тези разпоредби никой съд не може да бъде определен като компетентен, компетентност има районният наказателен съд във Виена. При искания за изпълнение на съдебни решения за отчуждаване или конфискация, компетентен е окръжният съд (член 31, параграф 5 от НПК), в чиято юрисдикция се намира имуществото или собствеността.

(2) Федералният министър на правосъдието следва да уведоми отправилата искането държава относно решението си по искането за прехвърляне на изпълнението съгласно предвидената процедура и да уведоми тази държава за изпълнението.

(3) След прехвърлянето на изпълнението на санкция или превантивна мярка не може да бъде възбудено повторно наказателно производство за деянието, по което е произнесена присъдата.

(4) По отношение на изпълнението, условното освобождаване и амнистията се прилагат австрийските закони.

(5) Във всички случаи изпълнението следва да се прекрати в момента на изтичане на давността на санкцията или превантивната мярка съгласно правото на отправилата искането държава.
